

Verenunat

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV – SECȚIA a II-a CIVILĂ, DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL –

Sentința civilă nr. 1/2011

Dosar nr. 2011

Ședința publică din data de 11.10.2011

Completul compus din:

Președinte: 1

Grefier: 1

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra soluționării cererii formulată în baza Legii contenciosului administrativ de către reclamanta SC SA în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE, având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 4.10.2011, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitate părților să depună la dosar concluzii scrise, văzând și dispozițiile art. 146 c.pr.civ. a amânat pronunțarea la data de 11.10.2011.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. 2/2011, la data de 02.03.2011, reclamanta SC SA a chemat în judecată pe pârâtele Administrația Finanțelor Publice Brașov și DGFP, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța:

- să se constate nelegalitatea și netemeinicia actelor administrative „decizie referitoare la obligații de plată accesorii nr. 09.07.2010” și „decizie referitoare la obligații de plată accesorii nr. 14.10.2010” emise de AFP
- să se dispună anularea în parte a „deciziei referitoare la obligații de plată accesorii nr. 09.07.2010”, în sensul anulării obligațiilor la plată individualizate prin documentul intitulat „declarația nr. 10.06.2010” în valoare de lei;
- să se dispună anularea în parte a „deciziei referitoare la obligații de plată accesorii nr. 14.10.2010”, în sensul anulării obligațiilor la plată individualizate prin documentul intitulat „declarația nr. 2/10.06.2010” în valoare de lei;
- să se dispună anularea deciziilor nr. 15.12.2010 și nr. 13.01.2011 emise de DGFP, cu cheltuieli de judecată.

În fapt, reclamanta a arătat că a beneficiat de înlesniri la plata unor obligații bugetare conform prevederilor Legii nr. 190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii, în baza ordinului comun nr. 202.07.2007 și nr. 127/05.11.2007 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Economiei și Finanțelor, modificat prin actul adițional nr. 14.04.2009 și nr. 29.12.2009, în sensul că au fost amânate în vederea scutirii la plată obligații bugetare în valoare totală de lei și au fost eşalonate la plată obligații în valoare totală de lei. Totodată, a arătat că au fost

suspendate de la plată, fiind în curs de clarificare, conform art. 12 din legea nr. 190/2004, obligații în valoare de [redacted] și, aceste sume fiind înregistrate în evidențele organelor fiscale în această manieră, conform certificatului de atestare fiscală nr. [redacted] 06.2009.

Reclamanta a arătat că în anul 2010 AFP Brașov i-a transmis adresa nr. [redacted] 10.05.2010 prin care solicita dovada achitării sumei de [redacted] lei, iar la data de 30.06.2010 reprezentanții pârâtei AFP Brașov -au prezentat la sediul sau și au încheiat procesul verbal nr. [redacted] 30.06.2010, prin care li s-a adus la cunoștință că se va declanșa procedura executării silite împotriva sa pentru suma respectivă.

Reclamanta a mai arătat că prin decizia nr. [redacted] 09.07.2010 s-au stabilit în sarcina sa obligații în valoare totală de [redacted] lei, iar prin decizia nr. [redacted] 14.10.2010 s-au stabilit în sarcina sa obligații în valoare totală de [redacted] lei, în anexa acestor decizii fiind menționată „declarația nr. [redacted] 10.06.2010”, care, după ce a solicitat precizări de la organul fiscal, a constatat că reprezintă numai „un instrument informatic de operare în evidența fiscală”.

De asemenea, reclamanta a mai arătat că împotriva acestor decizii a formulat contestație, care a fost însă respinsă prin decizia nr. [redacted] 13.01.2011.

Reclamanta apreciază că aceste decizii sunt nelegale și netemeinice pentru următoarele considerente:

- deciziile nr. [redacted] 09.07.2010 și nr. [redacted] 14.10.2010 se bazează pe un document care nu există, respectiv declarația nr. [redacted] 10.06.2010, aceasta neîncadrându-se în nici una din categoriile de acte prin care se stabilesc impozite, taxe și contribuții prevăzute de art. 85 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală;
- a fost încălcat dreptul său la apărare deoarece după ce organele fiscale au apreciat că debitul în cuantum de [redacted] 469 lei ar trebui achitat de către reclamantă, acestea nu au încunostințat-o cu privire la această situație și nici nu i-au pus în vedere să îl achite, fiind încălcate prevederile art. 110 alin. 2 din OG nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală, respectiv nu a fost emis un titlu de creanță care să constate această datorie și care să devină titlu executoriu după expirarea termenului de plată.

În probațiune, reclamanta a depus la dosar, în copie, înscrisuri, respectiv actele fiscale contestate, ordinul comun nr. [redacted] 02.07.2007 și nr. [redacted] 05.11.2007 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Economiei și Finanțelor, actul adițional nr. [redacted] 14.04.2009 și nr. [redacted] 29.12.2009.

În drept a fost invocată aplicarea Codului fiscal, a OG nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală și Legea nr. 554/2004.

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în valoare de [redacted] lei și timbru judiciar în valoare de 1,2 lei.

Pârâta DGFP Brașov, prin întâmpinare formulată în condițiile art. 118 c.pr.civ.(filele 54-57), a solicitat respingerea acțiunii reclamantei ca netemeinică.

În susținerea acestei poziții procesuale a arătat că reclamanta a beneficiat de înlesniri la plata obligațiilor bugetare în condițiile Legii nr. 190/2004, respectiv în baza Ordinului comun nr. [redacted] 02.07.2007 și nr. [redacted] 2/05.11.2007 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Economiei și Finanțelor și a actului adițional nr. [redacted] 14.04.2009 și nr. [redacted] 29.12.2009.

Pârâta a mai arătat că din evidențele AFP Brașov a rezultat că societatea reclamantă nu a achitat obligații fiscale reprezentând dobânzi și penalități în valoare de [redacted] lei, astfel că prin adresa nr. [redacted] 10.05.2010 a solicitat acesteia să comunice, în regim de urgență, dacă a achitat această sumă și care a fost modalitatea de plată

Ulterior, pârâta a arătat că referatul privind modul de respectare a Ordinului comun nr. [redacted] 02.07.2007 și nr. [redacted] 2/05.11.2007 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Economiei și Finanțelor de către societatea reclamantă a fost înregistrat sub nr. [redacted] 10.06.2010 și s-a constatat pierderea înlesnirii la plată, iar prin procesul verbal nr. [redacted]

A/30.06.2010 s-a stabilit că reclamanta nu a achitat suma de ..... lei și a fost încunoștințată de pierderea înlesnirilor.

În baza referatului înregistrat sub nr. ..../10.06.2010 s-a întocmit borderoul de debitare cu același număr, prin care s-au repus în evidența curentă, cu data de 05.11.2007 sumele scutite și amânate pentru care societatea a pierdut înlesnirea la plată, sens în care au fost emise deciziile nr. ..../09.07.2010 și nr. ..../4.10.2010.

Pârâta a arătat că au fost respectate prevederile art. 1 alin. 1 și 3 din Legea nr. 190/2004, modificată și art. 4 coroborat cu art. 5 alin. 1 și 2 și art. 6 din Ordinul comun nr. ..../02.07.2007 și nr. ..../05.11.2007 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Economiei și Finanțelor.

În plus, pârâta a mai arătat că prin adresa nr. 896586/06.07.2010 MFP-ANAF- Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare a arătat că măsurile de ajutor sunt calificate de Tratatul de aderare a României și Bulgariei la UE ca „ajutoare existente”, până la sfârșitul celui de-al treilea an de la data aderării.

De asemenea, prin adresa nr. ..../08.12.2009 MAPDR – Direcția de afaceri europene și relații internaționale a comunicat faptul că ordinele comune prevăzute de Legea nr. 190/2004 trebuiau semnate până la sfârșitul anului 2009, orice act semnat după această dată nemaifiind eligibil.

Față de această situație, pârâta a arătat că societatea reclamantă nu mai poate susține că obligațiile de plată în sumă de ..... lei au fost suspendate la plată și cum această sumă nu a fost achitată, în mod corect, au fost emise: procesul verbal nr. ..../30.06.2010 privind pierderea înlesnirilor la plată și apoi deciziile nr. ..../09.07.2010 și nr. ..../14.10.2010.

În plus, pârâta a mai arătat că societatea reclamantă nu a contestat procesul verbal nr. ..../30.06.2010 privind pierderea înlesnirilor la plată.

Pârâta a depus la dosar toate actele ce au stat la baza emiterii deciziilor nr. ..../15.12.2010 și nr. ..../05.01.2011.

În drept a fost invocată aplicarea Legii nr. 190/2004, a C.pr.fiscală.

Pârâta AFP ..... prin întâmpinare formulată în condițiile art. 118 c.pr.civ.(filele 152-154), a solicitat respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată.

În susținerea acestei poziții procesuale a arătat că după apariția Ordinului comun nr. ..../02.07.2007 și nr. ..../05.11.2007 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Economiei și Finanțelor a emis către societatea reclamantă adresa nr. ..../10.01.2008, semnată de contribuabil, prin care i s-a adus la cunoștință faptul că în termen de 90 de zile de la data emiterii ordinului are obligația de a achita accesoriile aferente obligațiilor eșalonate (pentru perioada 30.05.2004 – 05.11.2007), în sumă totală de ..... lei, întrucât această sumă nu a fost inclusă în ordinul comun.

Cum societatea nu a respectat acest termen, pârâta AFP ..... a arătat că a fost întocmit referatul nr. ..../10.06.2010 prin care s-a constatat nerespectarea de către contribuabil a obligației de plată a sumei restante de ..... lei, conform Ordinului PMFP nr. ..../2008 și declanșarea procedurii de executare silită în vederea valorificării debitelor.

Pârâta a mai arătat că Ordinul PMFP nr. ..../2008 nu prevede obligativitatea comunicării către contribuabil a referatului, această procedură fiind de ordin intern, în condițiile în care ordinul comun de acordare a înlesnirilor prevede expres care sunt consecințele nerespectării de către contribuabil a obligațiilor de plată datorate.

În drept a fost invocată aplicarea c.pr.fiscală, a Ordinului nr. ..../2008 și a c.pr.civ.

Pârâta a depus la dosar înscrisuri: decizii de impunere emise pe numele reclamantei aferente anului 2007, adresa nr. ..../10.05.2010, referatul nr. ..../10.06.2010.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin ordinul comun nr. ..../02.07.2007 și nr. ..../05.11.2007 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Economiei și Finanțelor, modificat prin actul adițional nr. ..../14.04.2009 și nr. ..../29.12.2009 (filele 134-141), acte emise în aplicarea Legii nr. 190/2004, modificată, reclamanta a beneficiat de amânare în vederea scutirii la plată a

obligărilor bugetare în valoare totală de ..... lei și au fost eșalonate la plată obligații în valoare totală de ..... lei.

Nu au fost clarificate prin aceste acte administrative, astfel cum rezultă din certificatul de atestare fiscală nr. .... /10.06.2009 (filele 8-9), obligațiile în cuantum de ..... lei, societatea reclamantă arătând că pentru acestea sunt aplicabile prevederile art. 12 din Legea nr. 190/2004.

Această normă - art. 12 din Legea nr. 190/2004 - nu există, legea invocată având un număr de 8 articole.

Din adresa nr. .... /06.07.2010 emisă de MFP – ANAF – Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare rezultă că măsurile de ajutor sunt calificate de Tratatul de aderare a României și Bulgariei la UE ca „ajutoare existente”, până la sfârșitul celui de-al treilea an de la data aderării (31.12.2009).

De asemenea, din adresa nr. .... /08.12.2009 emisă de MAPDR – Direcția de afaceri europene și relații internaționale rezultă că ordinele comune prevăzute de Legea nr. 190/2004 trebuiau semnate până la sfârșitul anului 2009, emiterea ulterioară a acestora nemaifiind posibilă.

Prin urmare, susținerea reclamantei că obligațiile în sumă de ..... lei urmează a fi clarificate prin raportare la dispozițiile Legii nr. 190/2004 nu poate fi reținută, fiind cu mult depășit termenul până la care societatea ar fi putut obține, prin ordin comun, scutirea sau eșalonarea la plată – 31.12.2009.

În cuprinsul acestui ordin comun și a actului adițional s-a stabilit la art. 4 că „orice alte obligații bugetare (...) ce nu fac obiectul înlesnirilor la plată acordate prin ordin comun datorate după intrarea în vigoare a Legii nr. 190/2004 (29.05.2004) și până la emiterea prezentului ordin comun, se vor achita în termen de 90 de zile de la data semnării acestuia”, iar la art. 5 că „înlesnirile la plată prevăzute în prezentul ordin comun își pierd valabilitatea dacă nu se respectă art. 2, 3 și 4 din prezentul ordin comun; în situația nerespectării termenelor de plată din graficul de eșalonare”.

Această obligație a fost cunoscută de către reclamantă, contrar susținerilor sale, încă de la data la care au fost acordate scutirile și eșalonările de plată. A reține contrariul ar însemna a se permite reclamantei să poată invoca din ordinul comun și actul adițional, acte pe care le-a cunoscut, numai aspectele care îi sunt favorabile (acordarea scutirii și eșalonării), nu și cele care îi impuneau obligații (plata obligațiilor bugetare scadente, modul de pierdere a înlesnirilor acordate), ceea ce este inadmisibil.

În plus, prin adresa nr. .... /10.06.2010 pârâta AFP ..... (fila 10) a solicitat reclamantei să comunice modalitatea de plată a sumei de ..... lei, astfel că nu se poate reține apărarea reclamantei că nu a cunoscut obligația de plată a acestor sume.

Ulterior, prin procesul verbal nr. .... /10.06.2011, comunicat reclamantei la aceeași dată (filele 11-12), pârâta AFP Brașov a constatat pierderea valabilității înlesnirii acordate prin ordinul comun nr. .... /02.07.2007 și nr. .... /05.11.2007 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Economiei și Finanțelor, modificat prin actul adițional nr. .... /4.04.2009 și nr. .... /19.12.2009.

Acest act administrativ nu a fost contestat de către societatea reclamantă.

În baza acestui act, pârâta AFP Brașov a întocmit referatul nr. .... /10.06.2010 prin care s-a constatat nerespectarea de către contribuabil a obligației de plată a sumei restante de ..... lei, conform Ordinului PMFP nr. .... /2008 și declanșarea procedurii de executare silită în vederea valorificării debitelor (filele 164-165).

Ulterior, pârâta AFP Brașov a emis decizia nr. .... /09.07.2010 prin care a stabilit în sarcina reclamantei obligații în valoare totală de ..... lei, iar prin decizia nr. .... /14.10.2010 a stabilit în sarcina reclamantei obligații în valoare totală de ..... lei (filele 13, 20).

Contestațiile formulate de către reclamantă împotriva acestor decizi au fost respinse prin deciziile nr. .... /15.12.2010 și nr. .... /13.01.2011 emise de DGF Brașov.

Raportat la prevederile art. 4 din ordinul comun nr. .... /02.07.2007 și nr. .... /05.11.2007 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Economiei

și Finanțelor, reținute anterior, instanța constată că, în mod corect, pârâtele au reținut că reclamanta nu a respectat obligația de plată a sumei de 82.469 lei.

Chiar dacă reclamanta avea o speranță legitimă că va obține o înlesnire și cu privire la această sumă în condițiile Legii nr. 190/2004, ulterior datei de 31.12.2009 această înlesnire nu mai putea fi acordată, astfel că, cel mai târziu de la această dată, reclamanta trebuia să achite suma arătată anterior pentru a nu pierde înlesnirile deja obținute.

Nu se poate reține nici susținerea reclamantei în sensul că declarația nr. 15.12.10.06.2010, ce a stat la baza emiterii deciziilor contestate nu se încadrează în nici una din categoriile de acte prin care se stabilesc impozite, taxe și contribuții prevăzute de art. 85 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală.

Suma de 82.469 lei nu a fost stabilită ca și creanță fiscală prin referatul nr. 15.12.10.06.2010, ci prin decizii de impunere aferente anului 2007 (filele 155-160), fiind cuprinse ulterior și în certificatul de atestare fiscală nr. 15061/10.06.2009, obligații care nu au fost nici un moment contestate de către societatea reclamantă, sub aspectul cuantumului, în termenele legale reglementate de art. 205 și urm. din OG nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală.

Nu se poate reține nici susținerea reclamantei în sensul că a fost încălcat dreptul său la apărare deoarece după ce organele fiscale au apreciat că debitul în cuantum de 82.469 lei ar trebui achitat, acestea nu au încunostințat-o cu privire la această situație și nici nu i-au pus în vedere să îl achite, fiind încălcate prevederile art. 110 alin. 2 din OG nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală, respectiv nu a fost emis un titlu de creanță care să constate această datorie și care să devină titlu executoriu după expirarea termenului de plată.

Astfel cum s-a reținut anterior, obligația de plată a sumei de 82.469 lei a fost stabilită în sarcina reclamantei prin chiar ordinul comun și actul adițional emis în favoarea societății, în temeiul Legii nr. 190/2004, termenul de plată stabilit pentru obligațiile scadente, fiind de 90 de zile de la data emiterii ordinului/actului adițional.

Chiar în situația în care reclamanta invocă dispozițiile Legii nr. 190/2004, ulterior datei de 31.12.2009, înlesnirea sub forma scutirii sau eșalonării la plată a acestei sume nu mai putea fi acordată, astfel că, cel mai târziu de la această dată, reclamanta trebuia să achite suma arătată anterior pentru a nu pierde înlesnirile deja obținute.

Pentru toate aceste considerente instanța va respinge acțiunea formulată de către reclamanta SC [NOME] S.R.L. [ADRESA].

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC [NOME] S.R.L. [ADRESA], cu sediul în [ADRESA], str. Târgului, nr. 4, județ Brașov, în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice Brașov și DGFP Brașov, ambele cu sediul în [ADRESA], nr. 7.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 11.10.2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Tehnored. 10/10.11.2011

Dact.MM/10.11.2011

Ex.5

[Handwritten signature]